

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ikke, at der kan være grund til at undersøge også de områder, som ministeren har taget op her. En forhøjelse af avisportoer, som det er foreslået, tror vi ikke er ønskelig eller heldig, men vi vil ikke afvise at deltage i fortsatte drøftelser af de spørgsmål, der i øvrigt er rejst.

Også under hensyn til, at det er stillet i udsigt, at nye synspunkter for disse forhøjelser kunne fremkomme under de videre drøftelser, vil vi naturligvis ikke afvise at deltage i fortsatte drøftelser i et udvalg som det, der tidligere har beskæftiget sig med lovforslaget. Men sådan uden videre at give tilslutning til det, ministeren her har foreslået, ser vi os på nuværende tidspunkt ikke i stand til.

Alfred Jensen: Jeg har tidligere på den kommunistiske gruppes vegne givet udtryk for vort syn på det lovforslag, der her er til behandling. Da vi sidst drøftede det her i tinget, hævdede man også, at det var et led i spareforanstaltningerne. Vi har vendt os imod den form for spareforanstaltninger, som går ud på, at det gøres dyrere for befolkningen at leve. Vi kan ikke forstå, det er rimeligt, at man sparer ved at gøre alting dyrere og dermed jo faktisk også er med til at skabe begrundelse for pristigninger, hvor det måtte være muligt at få sådanne presset igennem. Jeg har jo ikke deltaget i de forhandlinger, der har været ført i udvalget, og kan derfor ikke bidrage til debatten ved at udtale mig i forlængelse af forhandlingerne dér; men jeg forstår, at der fortsat er uvilje imod de, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen betegnede dem før, glubske forhøjelser, der er nedfældet på papiret, og jeg håber, at lovforslaget, hvis det kommer tilbage til tinget, vil være ledsaget af ændringsforslag, der rummer mulighed for at give det et andet udseende, end det har i dag. Jeg kan imidlertid sige, at vi mener, det bør gå, som det gik i sidste samling, at lovforslaget bliver i udvalget og ikke mere vender tilbage til tinget.

Oluf Pedersen: Da lovforslaget sidst var til behandling her, oplyste jeg, at for dagbladene nummerporto var der i 1954 af

ministeren foreslået en stigning fra 1,8 til 2,2 øre; det fik ministeren nej til, men nu foreslår han 3 øre. For andre blade var der i 1954 foreslået en stigning fra 4 til 4,8 øre; også det fik ministeren nej til, men nu foreslår han 6,6 øre. For anmeldelsesportoer ønskede ministeren i 1954 en stigning fra 15 øre til 20 øre; det fik han nej til, men nu foreslår han 30 øre. Der blev dengang foreslået en samlet stigning på 20 pct.; skønt ministeren ikke kunne få dette gennemført, foreslår han nu 60 pct. Jeg ved ikke, hvad meningen kan være med en sådan politik, og om man tror, at den kan give noget resultat i det lange løb.

For ugebladene er der i forhold til 1918 sket en stigning i portoer til 4½ gang så meget, og det svarer til den almindelige pristigning her i landet, godt og vel. Det vil altså sige, at i forhold til alt andet koster portoer allerede i dag lige så meget for ugebladene, som den kostede før krigen, så her trænges der ikke til nogen stigning. Postvæsenet fik dengang for et ugeblad 60 øre om året, og det vil ministeren efter det foreliggende forslag have skal stige til 4 kr. 63 øre eller det 7-8-dobbelte. Jeg kan ikke se, at der er noget rimeligt i en sådan forhøjelse. Jeg ved godt, at den motiveres med, at man skal spare, men det at sætte taksterne op for bl. a. at få penge til folkepensionen, som jeg ikke synes kommer bladene ved, er efter min mening en underlig form for besparelse.

Det har været meddelt, at visse blade — det gælder også ugeblade — har tænkt på at gå over til privat omdeling, og jeg vil da gerne spørge ministeren: hvis ugebladene nu gik over til privat omdeling, hvor meget ville så postvæsenets indtægter gå ned, og hvor meget vil ministeren regne med at der kunne spares på udgifterne?

Da vi i sin tid behandlede statsbanernes takstforhøjelser, var jeg meget betænkelig ved disse, og jeg tør desværre sige, at jeg fik ret, for de gav jo ikke det ønskede resultat. Folk reagerede, og det kan man også risikere her. Men lad os nu sige, at indtægterne ikke falder mere end udgifterne ved en sådan omlægning, så er der dog det spørgsmål tilbage: hvad vil der ske for samfundet som helhed? Ja, forhøjelser af postvæsenets takster går jo ind i